

Préteritum nepravidelných sloves

U nepravidelných sloves dochází v préteritu zpravidla ke změně kmenové samohlásky. Jeho tvar je třeba se naučit zároveň se slovesem. Koncovky pro časování nepravidelných sloves se zejména v 1. a ve 3. osobě čísla jednotného liší od koncovek pravidelných sloves v préteritu.

Např. *fahren* → *fuhr*

	koncovky nepravidelných sloves v préteritu	fahren
Singular	1. – 2. -(e)st 3. –	1. ich fuhr 2. du fuhrst 3. er fuhr
Plural	1. -en 2. -t 3. -en	1. wir fuhren 2. ihr fuhrt 3. sie/Sie fuhren

Tvary nepravidelných sloves v préteritu viz soubor „tabulka dosud probraných nepravidelných sloves“.

Perfektum

Perfektum (též „složený minulý čas“) se skládá z pomocného slovesa a přičestí minulého.

pomocné sloveso	+	přičestí minulé
<i>haben, sein</i>	+	<i>ge- + slovesný kmen + -t</i>

Tvar přičestí minulého se nemění a v hlavní větě se nachází až na jejím úplném konci, tedy před tečkou. Např. *Er ist gestern in die USA gereist*. Včera cestoval do USA.

Další příklady vět s užitím perfekta pravidelných sloves:

Als Kind *habe* ich in einem Plattenhaus *gewohnt*.

Die Eltern *haben* ihren Kindern oft Märchen *erzählt*.

Ich *habe* ein schönes Bild *gemalt*.

U nepravidelných (tzv. silných) sloves: Forma tvoření je téměř stejná jako u perfekta pravidelných sloves. U sloves nepravidelných však přičestí minulé končí koncovkou **-en**. Stejně jako u préterita je třeba se jednotlivé tvary perfekta naučit.

Např. *geben* – *hat gegeben*

Ich *habe* meiner Oma ein Geschenk *gegeben*.

Výjimky z výše uvedených pravidel při tvoření přičestí minulého

1. slovesa končící na *-ieren* tvoří přičestí minulé bez předpony „ge-“.
Např. Ich *habe* den ganzen Abend allein *organisiert*.
2. slovesa s neodlučitelnou předponou rovněž tvoří přičestí minulé bez předpony „ge-“

Např. Die Eltern *haben* den Kindern Märchen *erzählt*.
Ich *habe* Sie nicht *verstanden*.

3. u sloves s odlučitelnou předponou se předpona „ge-“ vkládá mezi odlučitelnou předponu a zbytek slovesa, např.:
Ich *habe* mein Zimmer *aufgeräumt*.
Die Stunde *hat* schon *angefangen*.

Pomocné sloveso

Při tvorbě perfekta používáme dvě pomocná slovesa – „haben“ a „sein“. Pomocné sloveso „sein“ používáme u sloves vyjadřujících pohyb či změnu stavu, např. *fahren, laufen, gehen, kommen, werden, bleiben, passieren*.

Např. Ich *bin* nach Hause *gefahren*.
Ist es dir etwas passiert?